

Ἀνατολικά Τόμος Α΄

Ἑρώτηση: Ποιά εἶναι ἡ ἄποψη τῆς Ἐκκλησίας πάνω στό θέμα τῶν ναρκωτικῶν; Ὑπάρχει εὐθύνη τῶν γονέων καί μέχρι ποιό σημεῖο;

Ἀ π ά ν τ η σ η: ... Μέσα στήν Ὁρθόδοξη Παράδοση ὑπάρχουν δύο βασικοί παράγοντες πού μποροῦν νά βοηθήσουν τόν ἄνθρωπο νά βρῆ νόημα στήν ζωή. Ἡ πρώτη εἶναι ἡ βίωση τῆς πνευματικῆς οἰκογένειας. Ἡ καλὰ ὀργανωμένη Ἐνορία προσφέρει αὐτή τήν δυνατότητα. Ἡ δεύτερη εἶναι ἡ θεραπευτική ἀγωγή. Οἱ ἄγιοι τῆς Ἐκκλησίας μᾶς ἔχουν παραδώσει μιὰ θεραπευτική ἀγωγή πού μᾶς βοηθᾷ νά θεραπευθοῦμε καί νά ἀντιμετωπίσουμε σωστά ὅλα τά προβλήματα τῆς ζωῆς. Ἄν ἐμφανιζόταν ὁ Χριστιανισμός στόν 20^ο αἰώνα δέν θά τόν καταλαβίναμε σάν θρησκεία ἢ φιλοσοφία, ἢ ἠθικό σύστημα ἢ κοινωνική ὀργάνωση, ἀλλά κυρίως σάν ἰατρική καί ἰδίως ψυχιατρική ...

... Δέν φθάνει νά μήν παίρνουμε ναρκωτικά, ἀλλά χρειάζεται ἀκόμη κάτι περισσότερο. Ὅσοι δέν παίρνουν ναρκωτικά δέν σημαίνει ὅτι εἶναι καλοὶ Χριστιανοί. Ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησιαστική ἀγωγή δέν ἀποβλέπει μόνον στό νά μήν παίρνουμε ναρκωτικά, ἀλλά στό νά ἐνωθοῦμε μέ τόν Θεό καί νά γίνουμε κατά Χάρη Θεοί. Τότε θά γίνουμε ἐλεύθεροι ἀπό ὅλα τά κτιστά. Θά διευθύνουμε καί δέν θά διευθυνόμαστε. Θά κυβερνοῦμε καί δέν θά κυβερνόμαστε. Δέν εἶναι ἄρκετό νά εἴμαστε καλοὶ ἄνθρωποι, ἀλλά πρέπει νά γίνουμε κατά Χάρη Θεοί.

Ναρκωτικά καί νέοι (συνέντευξη)

* * *

Ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία διαθέτει μιὰ θεραπευτική ἀγωγή πού θεραπεύεται ὁ ἐσωτερικός κόσμος τοῦ ἀνθρώπου. Εἶναι καιρός πιά νά δοῦμε τήν Ἐκκλησία σάν τό πνευματικό Νοσοκομεῖο πού

θεραπεύει τόν τετραυματισμένο ἄνθρωπο καί ὄχι σάν ἓνα κοι-
νωνικό σωματεῖο καί σάν μιά θρησκευτική ὀργάνωση ...

... Τό πρόβλημα τοῦ AIDS εἶναι κυρίως καί πρό παντός θε-
ολογικό ζήτημα. Ὅσοι ἰσχυρίζονται ὅτι δέν ἔχει καμμιά σχέση
ἢ Ἐκκλησία στόν ἀγώνα ἐναντίον τοῦ AIDS ἀποδεικνύουν τήν
πνευματική τους ἔνδεια. Καί ὅσοι τό ἀντιμετωπίζουν μόνον ἀπό
τήν ψυχολογική, τήν κοινωνική καί τήν ἰατρική πλευρά ἐθελο-
τυφλοῦν, καί προσθέτουν μιά νέα ὑποκρισία στίς ἤδη ὑπάρχου-
σες, ἀλλά καί νέες ἀπογοητεύσεις, πού αὐξάνουν τόν πόνο καί
τήν ἀγωνία.

Ἡ θεολογική πλευρά τοῦ προβλήματος τοῦ AIDS

* * *

Οἱ λαϊκοί δέν εἶναι τά παθητικά μέλη τοῦ πληρώματος τῆς
Ἐκκλησίας, ἀλλά τά χαρισματοῦχα, πού διαθέτουν χαρίσμα-
τα πνευματικά καί μποροῦν νά βοηθήσουν ἀποτελεσματικά τόν
Ποιμένα στήν ὀρθή διαποίμανση τοῦ Ποιμνίου. Οἱ λαϊκοί καί
οἱ κληρικοί ἀποτελοῦν τόν ὀρθόδοξο λαό! Ὁ λαός τοῦ Θεοῦ
μέ ἄλλα λόγια δέν εἶναι μόνον οἱ κληρικοί οὔτε ἀπλῶς οἱ λαϊ-
κοί, ἀλλά ἡ ἐνότητα καί ἡ κοινωνία ἐν Χριστῶ τῶν λαϊκῶν, μο-
ναχῶν καί κληρικῶν ...

... Εἶναι δυνατόν ἐμμέσως καί ἓνας χαρισματοῦχος λαϊκός
ἢ ἓνας ἐξαγιαζόμενος μοναχός νά ἐξασκή ἱεραποστολή καί νά
καθίσταται ἀπόστολος τοῦ Χριστοῦ. Βλέπουμε στήν Ἁγία Γρα-
φή ὅτι τέτοιο ἔργο ἐξασκοῦσαν καί οἱ λαϊκοί, ἀκόμη καί οἱ γυ-
ναῖκες. Χαρακτηριστική εἶναι ἡ περίπτωση τῆς Πρισκίλλης.
Αὐτή ἡ ἀποστολή δέν εἶναι ἰδιωτική ἐπιλογή ἀλλά ἡ Ἐκκλησία
τούς ἀποστέλλει. Γι' αὐτό ἔχουμε στήν Ἐκκλησία περιπτώσεις
«χαριτωμένων» μοναχῶν καί εὐλογημένων λαϊκῶν πού ἔκαναν
μεγάλο ἔργο, πάντοτε βέβαια μέ τήν καθοδήγηση καί τήν γενική
καί εἰδική εὐλογία τοῦ Ἐπισκόπου.

Τά «δικαιώματα» τῶν λαϊκῶν

* * *

Εἶναι δυνατόν νά ὑπάρχουν στήν λατρεία περίφημοι φιλόλογοι πού κατανοοῦν τά πάντα ἢ «θεολόγοι» πού ξέρουν ὅλη τήν ἐξέλιξη τῆς θείας Λατρείας καί ὁμως νά μήν κατανοοῦν ἢ μᾶλλον νά μή βιώνουν τήν λατρεία ὅπως τήν ζῆ ἕνας «χαριτωμένος» ἄνθρωπος, ἕνα μικρό παιδί ἢ ἕνας ἀγράμματος, πλὴν ὁμως ἀγιασμένος πιστός.

Ἄς ἐπιτραπῆ ἡ χρήση ἑνός παραδείγματος. Ἡ ἀποστολική εὐλογία πού δίνεται κατὰ τήν θεία Λειτουργία ὑπό τοῦ ἱερέως στόν λαό «ἡ Χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καί ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καί Πατρός καί ἡ κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἶη μετά πάντων ὑμῶν» μεταφραζομένη στήν σύγχρονη δημοτική γλώσσα γιά νά «κατανοηθῆ» καλύτερα μπορεῖ νά εἶναι ἡ ἐξῆς: «Ἡ Χάρη τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ καί ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καί Πατέρα καί ἡ κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος νά εἶναι πάντα μαζί σας». Παρά ταῦτα ποιός μπορεῖ μέ τήν λογική νά κατανοήσῃ τί εἶναι «Χάρη Χριστοῦ» ἢ τί εἶναι «ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καί Πατέρα» ἢ τί εἶναι «κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος» ἢ τό μυστήριο τῆς Ἁγίας Τριάδος ἢ τί σημαίνει νά εἶναι μαζί μας ἡ Χάρη τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ; Πῶς μπορούμε νά «καταλάβουμε» τά τῆς Ἁγίας Τριάδος ὅταν εἴμαστε ἐσωτερικά ἀποδιοργανωμένοι καί ἐξωτερικά ἀπομονωμένοι;

Μεταγλώττιση λατρευτικῶν κειμένων

* * *

Ἡ οἰκογένεια εἶναι ὁ χῶρος ἀσκήσεως τοῦ ἐγγάμου, ὅπως τό Μοναστήρι εἶναι χῶρος ἀσκήσεως τοῦ Μοναχοῦ. Ἡ ἀσκηση εἶναι ὁ τρόπος καί ἡ μόνη μέθοδος γιά νά θεραπευθῆ ὁ ἄνθρωπος καί νά ἐνωθῆ μέ τόν Θεό καί ἔτσι νά ἀποκτήσῃ τήν σωτηρία του. Ὁ Χριστός δέν ἔδωσε ἄλλο Εὐαγγέλιο γιά τούς Μοναχούς καί ἄλλο Εὐαγγέλιο γιά τούς ἐγγάμους. Ἄλλωστε οἱ Μοναχοί εἶναι «οἱ εὐαγγελικῶς ζῶντες», αὐτοί πού θέλουν νά τη-

ρήσουν στὸν τέλειο βαθμὸ τὸ Εὐαγγέλιο. Ἡ μοναχικὴ ζωὴ δὲν εἶναι μιὰ ιδιαίτερη κλήση, ἀλλὰ ἡ ἔμπνευση γιὰ νὰ τηρήση κανεὶς ὅλες τὶς ἐντολὲς τοῦ Χριστοῦ στὸν πιὸ τέλειο βαθμὸ. Ἀλλὰ αὐτὴ ἡ ἔμπνευση γιὰ τὴν τηρήση τῶν ἐντολῶν τοῦ Χριστοῦ μπορεῖ νὰ ἀναπτυχθῆ σὲ ἀνάλογο βαθμὸ καὶ στὴν ἔγγαμη ζωὴ.

Ἡ σωτηρία στὸν γάμο

* * *

Ἡ ἔγκυος μητέρα ὄχι μόνον δὲν πρέπει νὰ ἀφαιρῆ τὴν ζωὴ ἀπὸ ἕνα ἀθῶο ἔμβρυο, ἀλλὰ συγχρόνως πρέπει νὰ προσεύχεται γιὰ τὸ ἔμβρυο πού φέρει μέσα στὴν μήτρα της. Εἶναι παρατηρημένο ὅτι ἡ διαπαιδαγώγηση τοῦ παιδιοῦ ἀρχίζει ἀπὸ τὴν σύλληψη του. Ἡ εὐσεβὴς μητέρα προσεύχεται γιὰ τὸ ἔμβρυο γιατί τὸ θεωρεῖ ὑπαρξὴ ζῶσα, ὑπαρξὴ πού ἔχει ζωὴ καὶ ψυχὴ. Ἡ πνευματικὴ ζωὴ τῆς μητέρας, ἡ μετάνοιά της καὶ ἡ ἐξομολόγησή της, ἡ μετάληψη τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων καὶ ἡ προσευχὴ βοηθοῦν τὸ ἔμβρυο νὰ ἀναπτυχθῆ καὶ πνευματικά, καὶ δημιουργοῦν τὶς κατάλληλες προϋποθέσεις γιὰ τὴν μεταγενέστερη πνευματικὴ τελείωσή του.

Ἄνθρωπος ἀπὸ τὴν σύλληψη

* * *

Πολλὲς φορές σκέπτομαι· εἶναι τίμιο καὶ ὀρθόδοξο νὰ γίνε-
ται συνεχὴς λόγος γιὰ τὸ χάραγμα τοῦ ἀντιχρίστου καὶ νὰ μὴ
γίνεται καθόλου λόγος γιὰ τὴν σφραγίδα τοῦ Χριστοῦ; Μπορεῖ ἡ
Ἐκκλησία νὰ σκορπᾷ συνεχῶς τὸν φόβο τῆς ἐλεύσεως τοῦ ἀντι-
χρίστου καὶ νὰ μὴν προσπαθῆ νὰ καταρτίζῃ τὰ τέκνα της γιὰ νὰ
σφραγισθοῦν μέ τὴν σφραγίδα τοῦ ζῶντος Χριστοῦ;

Τὸ χάραγμα τοῦ θηρίου καὶ ἡ σφραγίδα τοῦ Ἄρνιου

* * *

Ὅταν θὰ ἔλθῃ ὁ ἀντίχριστος θὰ τὸν καταλάβουν μόνον

ἐκεῖνοι πού βρίσκονται στόν φωτισμό τοῦ νοῦ, πού ἐγεύθησαν τόσο τήν πλούσια ἐνέργεια τῆς Χάριτος τοῦ Θεοῦ ὅσο καί τήν παιδευτική παραχώρηση τοῦ Θεοῦ καί πολύ περισσότερο τήν ἐκ νέου ἔλευσή της. Αὐτοί, πού ἀπό τώρα γνωρίζουν πολύ καλά τήν ἐνέργεια τοῦ ἀντιχρίστου, θά μπορέσουν νά καταλάβουν τό ἀληθινό του πρόσωπο, ὅταν θά ἔλθῃ καί, ἐπομένως, αὐτοί θά ἀποφύγουν τήν μεγάλη ἁμαρτία νά ἀποδώσουν ἐνέργειες τοῦ Χριστοῦ στόν ἀντίχριστο καί ἐνέργειες τοῦ ἀντιχρίστου στόν Χριστό.

Ἡ ἐνέργεια τοῦ ἀντιχρίστου

* * *

Ἡ Ἐκκλησία μίλησε καί μιᾶ γιά τά φλέγοντα προβλήματα πού ἀπασχολοῦσαν καί ἀπασχολοῦν τόν λαό. Ἐνδιαφέρεται γιά τήν φτώχεια καί τήν ἀδικία πού ἐπικρατεῖ στίς ἀνθρώπινες κοινωνίες. Αὐτό δέν εἶναι ἔξω ἀπό τό ἔργο της πού εἶναι ἡ προστασία τοῦ λαοῦ. Ὡς μέλη τῆς Ἐκκλησίας καί ὡς ποιμένες τοῦ λαοῦ ἔχουμε ἱστορία 20 αἰώνων πάνω στά θέματα αὐτά. Γι' αὐτό καί οἱ θεωρίες γύρω ἀπό τήν ἰσότητα καί τήν δικαιοσύνη, πού σαγηνεύουν τούς σημερινούς ἀνθρώπους, εἶναι διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας ...

... Τήν περιουσία πού ἔχει ἡ Ἐκκλησία καί τήν ὁποία προβλέπουν οἱ ἱεροί Κανόνες τήν διαθέτει γι' αὐτόν τόν σκοπό. Μιά Ἐκκλησία πού δέν ἔχει καί δέν μπορεῖ νά βοηθήσῃ στίς ὑλικές ἀνάγκες τοῦ λαοῦ ἀποδεσμεύεται ἀπό τό φιλανθρωπικό της ἔργο. Ἐπομένως, ἡ κατοχή τῆς περιουσίας πρέπει νά τίθεται μέσα σ' αὐτόν τόν ποιμαντικό καί φιλανθρωπικό σκοπό τῆς Ἐκκλησίας.

Ἐκκλησιαστική περιουσία καί φιλανθρωπία